

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจสถานะ และการเพิ่มพูนสมรรถนะในการปฏิบัติงานของวิศวกร ฝ่ายโทรศัพท์นครหลวง องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยมีจำนวนทั้งสิ้น 320 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น (Reliability) 0.962 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ในการหาสถานภาพ และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการในการฝึกอบรม ระหว่างวิศวกรระดับ 4-5 กับ วิศวกรระดับ 6-7 โดยใช้สถิติที (t-Test) ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรม SPSS ผลการวิจัยพบว่า

การนำความรู้ด้านวิชาชีพพื้นฐานมาใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง และการนำทักษะด้านวิชาชีพพื้นฐานมาใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านมนุษยสัมพันธ์ บุคลิกภาพ และเจตคติ ได้นำความรู้มาใช้ในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก

ความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะของวิศวกรสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง อิเล็กทรอนิกส์ และไฟฟ้าสื่อสาร / โทรคมนาคม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนสาขาวิศวกรรมเครื่องกล มีความต้องการเพิ่มพูนความรู้และทักษะอยู่ในระดับปานกลาง และมากตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความต้องการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะ วิศวกรระดับ 4-5 กับระดับ 6-7 ในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้ากำลัง อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องกล และไฟฟ้าสื่อสาร / โทรคมนาคม พบว่า มีความต้องการแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05